

F. t. L. ang. Arbejdstid for de ved Industri m. v. beskæftigede Arbejdere.

optaget en hertil sigtende Bestemmelse. Det i Kommissionen benyttede Udtryk er imidlertid ret vagt, og man har derfor foretrukket at anvende et i Fabriklovens § 1, sidste Stykke, benyttet Udtryk, saaledes at kun »Virksomheder, der drives for egen Regning og alene bestrides ved den paagældendes eget Arbejde, eventuelt med Bistand af Hustru og Børn« undtages fra Lovens Bestemmelser. Kredsen af de Virksomheder, der herved undtages fra Loven, vil blive snævrere end efter Konventionens Formulering og vil kun komme til at omfatte saadanne Virksomheder, hvor der bestaar et særlig nært personligt Forhold mellem Virksomhedens Indehaver og hans Hjælpere, og hvor disses Stilling overfor Virksomheden er anderledes end Lønarbejderen i Almindelighed.

I Washingtonkonventionen findes ingen Udtalelse om, hvorvidt Konventionens Bestemmelse ogsaa skal omfatte Arbejde, der udføres af vedkommende Arbejder i hans Hjem. Det kan dog ikke antages, at Konventionens Tavshed paa dette Punkt skal opfattes, som om den har villet indbefatte Hjemmearbejde under Konventionens Bestemmelser. Naar Konventionen ikke har udtalt sig om dette Spørgsmaal, maa Grunden snarere antages at have været den, at den har villet overlade de enkelte Stater hver for sit Vedkommende at træffe de Bestemmelser om Hjemmearbejde, som de maatte anse for passende. Blandt de Argumenter, der har været anført til Fordel for Indførelsen af 8 Timers Arbejdsdagen, har jævnlig været fremhævet, at en længere Arbejdstid paa Fabrik eller Værksted i en urimelig Grad udelukker Arbejderen fra Livet i hans Hjem med Hustru og Børn. Dette Hensyn gør sig ikke gældende, naar Arbejdet netop udføres i Arbejderens Hjem, og hvad der navnlig taler for at undtage Hjemmearbejdet fra de for andet Arbejde gældende Arbejdstidsbestemmelser, er den Omstændighed, at en virkelig effektiv Kontrol med, at Hjemmearbejderen overholder de foreskrevne Arbejdstidsregler, paa Forhaand er udelukket. En Bestemmelse, hvorefter Hjemmearbejde inddrages under Loven, vil derfor let kunne blive en Bestemmelse paa Papiret, der kun vil blive overholdt af de samvittighedsfulde Arbejdsgivere og Arbejdere, men tilsidesat af de mindre lovlydige, naar de ser deres Fordel derved.

Ud fra disse Betragtninger har man i Forslagets § 2, 6te Stykke, foreslaaet, at Arbejde, der udføres i vedkommende Ar-

bejders Hjem, skal være undtaget fra Lovens Bestemmelser. Man har dog ment, at denne Bestemmelse ikke bør kunne benyttes til Omgaaelse af Lovens Hovedbestemmelse derigennem, at Indehaveren af en Virksomhed forlænger en Arbejders Arbejdstid ved at give ham Arbejde med til Udførelse i Hjemmet, og man har derfor i § 2 b, 2det Punkt, foreslaaet, at en Arbejder, der i den lovbestedte Arbejdstid eller en Del af denne har udført Arbejde paa Værksted, ikke anvendes til Hjemmearbejde for den paagældende Virksomhed. I Lovforslagets § 1, sidste Stykke, er det fastsat, hvilke Personer der tænkes underlagte Lovens Bestemmelser. Det maa findes utvivlsomt, at ikke alle i en Virksomhed beskæftigede Personer bortset fra Arbejdsgiveren skal være undergivet Lovens Bestemmelser, og Washingtonkonventionen medtager ogsaa »Personer, der indtager Stilling som Overtilsynsførende eller Bestyrere, eller som indtager en Tillidspost indenfor den paagældende Virksomhed (employed in a confidential capacity)«.

Spørgsmaalet om, hvorledes Afgrænsning i saa Henseende burde foretages, var i sin Tid Genstand for indgaaende Drøftelse i Arbejdstidskommissionen. Idet man i saa Henseende skal henvise til Kommissionens Betænkning, Side 34, skal bemærkes, at Ministeriet med Kommissionens Flertal maa være enig i, at det afgørende Kriterium for, hvilke Personer der udover de ledende for en Institution eller en Afdeling af samme skal undtages fra Loven, maa være, om de er antagne paa saadanne Vilkaar, at de selv kan lægge deres Arbejdstid.

Ifølge Lovforslagets § 2, sidste Stykke, vil det i første Række tilkomme Direktoratet for Arbejds- og Fabriktilsynet at træffe Afgørelse af Spørgsmaalet om, hvorvidt en Virksomhed eller Arbejder som Følge af Bestemmelserne i Forslagets §§ 1 og 2 vil være at undergive Lovens Bestemmelser. De Regler, der sammesteds foreslaas for Appel af Direktoratets Afgørelse af saadanne Spørgsmaal, er udarbejdet paa Grundlag af tilsvarende Bestemmelser i Fabriklovens § 3, første Stykke. Dog har man ikke anset det for nødvendigt i dette Lovforslag at optage en til Fabriklovens § 3, første Stykke, næstsidste Punktum, svarende Bestemmelse om, at Socialministeriets Afgørelse af Spørgsmaal om Lovens Omraade kan indbringes for Domstolene.

ad §§ 3—4.

(Den almindelige Arbejdstid.)